

[Gøtting.]

den sidste rest af værnepligt. Apropos Canada, så hviler forsvaret dér på 100 pct.s frivillighed, og det er vist nødvendigt lige at friske op, at vi herhjemme med en forsvarsvilje som den canadiske ville få 3 gange så mange frivillige, som det i Lissabon-aftalen anbefales at vi har.

Lad mig yderligere om planerne vedrørende lokalforsvaret sige, at tanken om at hjemsende styrkerne med våben og personlig udrustning kan vi tilslutte os; det er jo selve ideen i denne tanke, at lokalforsvarsstyrkerne i overvejende grad har, hvad de skal bruge, så de ikke først skal koncentrerer ved mobiliseringssteder og depoter for at blive udrustet; men der kan naturligvis rettes den kritik mod tanken, at faren for ulykker med disse våben vil øges. Her kan imidlertid henvises til de erfaringer, man har høstet i hjemmeværnet på dette område. Det er meget få ulykker, der kan henføres til den omstændighed, at hjemmeværnssoldaten har geværet stående derhjemme, og det er naturligvis erfaringer, som for alvor kan overføres på lokalforsvaret, når frivillighedsprincippet her trænger igennem. Men i øvrigt er det jo i hvert tilfælde tanken, at man vil tilstræbe, at personalet på frivilligt grundlag deltager i uddannelsesvirksomhed, bl. a. skydning.

Det er med en vis tilfredsstillelse, jeg bemærker, at der bl. a. skal opstilles lokalforsvarsheder på Lolland-Falster og på Langeland. Disse områder har hidtil været ret forsømt i forsvarsmæssig henseende, skønt de ligger ret udsat. Vi har selv været inde på lignende tanker, hvilket bl. a. fremgår af en kronik i Dagens Nyheder den 1. september 1958.

De strukturændringer, som foreslås for hærens vedkommende, betyder alle uden undtagelse ændringer i retning af det, vi anser for det rigtige; det betyder fast kerne, lokalforsvar og hjemmeværn; det betyder en øget spredning og til en vis grad overgang fra mobilisering til alarmering; det betyder øget frivillighed, og endelig betyder det rationalisering på en række områder.

Rationaliseringen foreslås løst af forvaltningsnævnet, og såfremt nævnet går til sagen med den rette fordomsfrihed, kan her indvindes meget. Der nævnes i lovforslagets bemærkninger følgende områder: admini-

stration, kommandoorganisation, køretjenesten, trykkerivirksomheden, forsynings-tjenesten, forsvarets produktions- og reparationstjeneste, her vil jeg for øvrigt gerne for egen regning pege på orlogsværftet; jeg tror, her ligger en opgave, som forvaltningsnævnet vil kunne løse. Jeg tror virkelig, der her er et område, hvor rationalisering er tiltrængt. Endvidere peges der på problemet hospitalstjeneste; det er jo ikke længere siden end i går, at den højtærede indenrigsminister fremsatte et forslag, der bl. a. tager sigte på at løse dette problem.

I øvrigt må de omstændigheder, at der indkaldes færre soldater, at lokalforsvaret bor hjemme, og at tjenestetiden nedsættes, betyde, at kasernebyggeriet standses. Det vil jeg gerne bede den højtærede minister udtale sig om. Det er ikke alene et spørgsmål om penge, men i lige så høj grad et spørgsmål om at indskrænke antallet af dødsfælder i et overfaldsøjeblik. Man iagttager jo ikke ved kasernebygning af soldater de mest elementære militære krav med hensyn til spredning, sløring og dækning, der, så vidt jeg husker, står anført i feltreglement 1 a.

Da jeg nu er inde på rationaliseringen og har nævnt orlogsværftet, vil jeg springe over i luftvåbenet og her pege på det rationaliseringsfremskridt, der sker ved, at antallet af ældre og dermed ineffektive maskiner skæres ned og erstattes af nye og dermed mere effektive maskiner samt Nikebatterier.

Med hensyn til Nikebatterierne, som det tidligere forsvarsudvalg har haft lejlighed til at se nærmere på sidste år, tror jeg virkelig for alvor, det er muligt at rationalisere her. Træfsikkerheden er eller nærmer sig 100 pct.; disse batterier udgør små og spredte mål i sammenligning med flyvepladser; de er i sammenligning med jagers virkningsgrad billige; de kan gøres mobile, og de kan betjenes af relativt få specialister. Jeg tror ikke, de helt kan erstatte luftvåbenet på visse specielle områder, men jeg tror, vi bør have opmærksomheden henledt på dem.

Med hensyn til lovforslagets virkninger over for søværnet sker der straks det, at man vælger 14 måneders tjenestetid uden genindkaldelse fremfor 12 måneders tjenestetid med genindkaldelse. Endvidere vil